

PRIVILEGIUM A SERGIO PAPA I AD HERONEM LINGONUM PRÆSULEM DATUM.

Sergius gratia Dei pontifex Romanus Heroni Lingonum præsuli salutem et apostolicam benedictionem

Quamprimum nobis attendendum, clarissime, ne hostis malignus gregem Christi perturbet aliqua occasione; Divionensium namque monachorum martyri Benigno sub regione Wislefranni abbatis devote famulantium reclamatio ad nos pervenit, clericos jam dicti castrum ad se eorumque cœmeterium transferre conari. Hoc, quia prædecessoris mei Joannis Benedicti utique successoris, contradicit decretis, auctoritate beati Petri et nostra prohibetur sub percussione anathematis. Nam sicut Gregorius olim præ-

A decessor vester, adhortatu præfati martyris, monasterii ipsius constructor, utrisque vivis sancivit utrumque sanctus jacet concorditer cœmeterium, ita nostræ auctoritatis litteræ censuerunt corroborandum. Quique etiam a torrente qui utrumque Burgum dividit auferre ab eo Burgo vel claustro aliquid, excepto abbate vel monachis, præsumperit, simili sententia se damnatum noverit. Bene valete. Data per manus Joannis, bibliothecarii sanctæ sedis apostolicæ, anno pontificatus domini Sergii universalis papæ decimo, in sacratissima sede beati Petri apostoli, indictione undecima.

ANNO DOMINI DCCV

JOANNES VI,

ROMANUS PONTIFEX.

NOTITIA HISTORICA IN JOANNEM PAPAM VI,

(Liber Pontificalis, ex var. edd.)

* Joannes VI, natione Græcus, sedit annos tres, B menses duos, dies duodecim. † Fuit autem tempori-

VARIANTES LECTIONES.

† Fuit autem temporibus Tiberii Augusti deest in al.

VARIORUM NOTÆ.

* Joannes VI. Qui a Sergio ad Gregorium III gesta pontificum collegit, præterquam quod litterarum expertus erat, ut novit Ciampinus (*Exam. lib. Pont. sect. 3*), rationem temporum usque adeo neglexit, ut diu multumque Chronologos recentiores vexaverit. Præterea Codd., et Catalogor., qua silentium, qua discrepantia, alios in aliam sententiam pertraxerunt. Duo præsertim pontifices, Joannes VI et Sisinnius, juxta Chronologiam libri Pontificalis ordinati videntur extra diem Dominicam; et ita esse factum docuit Antonius Pagius, quem alibi hac in re deceptum vidimus, ac proinde non erit insolens nos ejus lapsus detegere. De utroque autem pontifice cum suo loco dicendum sit, hic de Joanne loquar, dicturus postmodo de Sisinnio in notis ad eum spectantibus. Audienda igitur est in primis doctrina Pagii de pontificis ordinationibus. Has fieri cœptas docet post devictum a Constantino Maxentium, pacemque Ecclesiæ redditam (*Ad an. 68, num. 20*) aut Dominicis, aut solenniorem diebus. Hinc est quod sæpe Baronium secus sententiam reprehendit, incipiens ab ipsa ordinatione Silvestri, nempe ab ipso anno pacis redditæ 314, quam retrahit ad supremum Januarii diem ex Kalendis Februarii, quibuscum Baronius eam illigaverat. Cujus doctrinæ partem primam, nempe pontifices ordinatos esse diebus Dominicis, eruditi alii ante Pagium tradiderunt, et post eum multi secuti sunt. Præ aliis Blanchinus, cujus ego vestigiis insisto, non modo pontifices Romanos, verum etiam episcopos alios

diebus Dominicis ordinatos esse contendit (*Sup., tom. II, pag. 25*). Idque monumentis comprobari affirmans, ex libro ipso Pontificali exemplum affert, nempe Interamnensis episcopi a Zacharia ordinati die Dominica. Quin etiam, quod Blanchini opinionem magis astruit, animadversione dignum est, quod liber idem Pontificalis Zachariæ itinerarium enarrans, sect. 209 et seqq., dies singulos numerando recenset; at veniens ad diem Dominicam, non secus atque per ordinationem episcopi dies agnosceretur, eam nequaquam nominat; deinde ad alias res transiens, proseguitur: *Eodem die Dominico*, etc. At ordinarentur necne cæteri omnes episcopi diebus Dominicis, nec hujus loci, nec mei instituti est indagare; ad pontificas igitur ordinationes revertor. Inter solemniores dies a Pagio memoratos, quibus fieri autumat consecrationes pontificum, haud dubie recensentur Nativitas Domini, Annuntiatio Dominicæ Incarnationis, et natiuitas præcursoris Christi; iis tamen diebus, quos præ aliis nomino, quia pontifices quarti hujus toni spectandos propono, Dominicas prælatas esse, aut præveniendi ordinationem, si præcedebant, aut prætereundo si sequebantur, palam faciunt Bonifacius V, Joannes IV et Stephanus III. Bonifacius siquidem V, qui absque jussione principis, ob causas memoratas pag. 26, an. 619, ordinabatur, die 24 Decembris, id est pridie Nativitatis dominicæ, sic volente recepto jam more, ordinatus est. Pari modo Joannes IV, anno 640, bidui ante eandem solemnitatem fuit consecratus, nempe